

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. J. Baricovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbančovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej v právnej veci navrhovateľov **1/ Ing. M. L.**, bytom K., **2/ K. P.**, bytom P.S.P., **3/ B., s. r. o. P.**, J., IČO: X., *zastúpeného JUDr. J. K., advokátom so sídlom R.*, proti odporkyňi **Správe katastra P.**, Konštantínova č. 6, za účasti **1/ G. A.**, bytom P., Pionierska 7, **2/ Mgr. L. H.**, bytom P., **3/ I. B.**, bytom P., **4/ S. B.**, bytom P., **5/ M. B.**, bytom P., **6/ A. J.**, bytom S.P., **7/ I. Š.**, bytom S.P., **8/ E. C.**, bytom Š.P., **9/ M. C.**, bytom Š.P., **10/ F. D.**, bytom P., **11/ I. D.**, bytom P., **12/ G. D.**, bytom P., **13/ Ing. V. D.**, bytom T., **14/ J. D.**, bytom P., **15/ M. D.**, bytom P., **16/ S. F.**, bytom P., **17/ F. F.**, bytom P., Chalupkova **18/ J. F.**, bytom P., **19/ S. F.**, bytom Z., **20/ Ž. Š.**, bytom P., **21/ D. F.**, bytom P., **22/ Š. F.**, bytom P., **23/ A. H.**, bytom P., **J. G.**, bytom P., **24/ J. G.**, bytom P., **25/ PhMr. G. H.**, bytom P., **26/ M. H.**, bytom P., **27/ H. H.**, bytom P., **28/ J. K.**, bytom P., **29/ M. K.**, bytom P., **30/ A. K.**, bytom P., **31/ M. A.**, bytom P., **32/ F. K.**, bytom P., **M. 33/ Ľ. P.**, bytom **34/ MUDr. E. M.**, bytom K., **35/ Ing. F. O.**, bytom P., **36/ G. P.**, bytom P., **37/ B. P.**, bytom P., **38/ F. P.**, bytom P., **39/ F. P.**, bytom P., Obrancov **40/ J. P.**, bytom P., **41/ A. R.**, bytom P., **42/ D. F.**, bytom P., **43/ E. R.**, bytom P., **X./ A. S.**, bytom P., **45/ Ing. M. K.**, **46/ Ing. J. N.**, bytom S., **47/ Mgr. D. K.**, bytom **48/ H. S.**, bytom **49/ Mgr. A. S.**, bytom U., **49/ V. S.**, bytom P., **50/ I. S.**, bytom D., **51/ Ing. I. M.**, bytom Š.P., **52/ M. S.**, bytom C.P., **53/ Ing. Š. S.**, bytom P., **54/ I. S.**, bytom P., **55/ J. W.**, bytom P., **56/ J. Č.**, bytom P., **57/ F. Ž.**, bytom P., **58/ P. Ž.**, bytom P.K., **59/ M. Š.**, bytom P., **60/ Ing. A. S.**, bytom P., **61/ Ing. J. O.**, bytom P., **62/ Z. D.**, bytom P., P. **63/ Ľ. O.**, bytom P., **64/ F. S.**, bytom D., **65/ J. S.**, bytom P., **66/ M. C.**, bytom D., **o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne z 30. augusta 2006, č. V 4106/2005-V**, o odvolaní navrhovateľa 3/ proti rozsudku Krajského súdu v P. zo 06. novembra 2009, č. k. 5Sp/27/2006-105, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v P. zo 06. novembra 2009, č. k. 5Sp/27/2006-105 **m e n í** tak, že rozhodnutie Správy katastra v P. z 30. augusta 2006 č. V 4106/2005-V **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** odporkyni na ďalšie konanie.

Odporkyňa je **p o v i n n á** zaplatiť navrhovateľke v 3. rade náhradu trov konania v sume 475,55 eura na účet JUDr. J. G., advokáta v P., č. účtu X. vedený v Č., a. s. do troch dní.

Navrhovateľom v 1. a 2. rade a účastníkom konania v 1. až 66. rade náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v P. („krajský súd“) potvrdil preskúmané rozhodnutie odporkyne, ktorým rozhodla o návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti tak, že návrh zamietla z dôvodu, že predávajúci nie sú vlastníkami predmetných nehnuteľností, a teda nemajú oprávnenie s nimi nakladať. Podkladom pre rozhodnutie bola kúpna zmluva z 10. augusta 2005 spísaná formou notárskej zápisnice č. N X. Nz X., uzavretej medzi účastníkmi 1/ - 66/ tohto konania ako predávajúcimi (podielovými spoluvlastníkmi) a navrhovateľom 3/ ako kupujúcim. Predmetom tejto kúpnej zmluvy bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. S., vytvorených geometrickým plánom firmy G. P., s. r. o., č. X. z časti parcely K.X. (zapísanej v LV č. X.) – novovytvorené parcely č. KN-C X. ostatná plocha o výmere 598 m², parc. č. X./1 zastavaná plocha o výmere 9.187 m², parc. č. X./5 zastavaná plocha o výmere 193 m², parc. č. X./6 zastavaná plocha o výmere 19 m² a parc. č. X./7 zastavaná plocha o výmere 248 m² v spoluvlastníckom podiele 2182/2176 k celku.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že posúdil existenciu skôr vydaného rozhodnutia vydaného v konaní o oprave chyby v katastrálnom operáte z 05. decembra 2005, č. k. X 72/2005-Ta, právoplatného 14. júna 2006, ktorým bol zrušený zápis pozemku v k. ú. S. na LV č. X. parc. č. K.X. – trvalý trávnatý porast o výmere 179.979 m² z dôvodu, že bol v rozpore s verejnou listinou – rozhodnutím Okresného úradu v P., odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. 99/92-13/SI zo 14. apríla 1999, ktoré nadobudlo

právoplatnosť dňa 04. júna 1999, totožne ako odporkyňa, teda ako prekážku pre povolenie vkladu. Odporkyňa teda podľa názoru krajského súdu postupovala v súlade s § 31 ods. 1 a 3 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam („katastrálny zákon“). Krajský súd ďalej konštatoval, že odporkyňa nemohla postupovať podľa § 36 a katastrálneho zákona, ako namietali navrhovatelia, pretože toto ustanovenie je aplikovateľné len na konanie o zápise práv k nehnuteľnostiam záznamom a nie na konanie o vklade vlastníckeho práva.

Krajský súd považoval za potrebné uviesť, že konanie o vklade vlastníckeho práva nemožno spojiť s konaním o oprave chyby v katastrálnom operáte, pretože ide o dve samostatné konania. Navyše, konanie č. X 72/2005-Ta bolo právoplatne skončené 14. júna 2006 a v konaní o vklade vlastníckeho práva č. V-4106/2005-V už odporkyňa nebola oprávnená opätovne o predmetnej oprave chyby v katastrálnom operáte rozhodovať. V tejto súvislosti krajský súd tiež poukázal na skutočnosť, že rozhodnutie č. X 72/2005-Ta z 05. decembra 2005 bolo potvrdené rozhodnutím Katastrálneho úradu v P. z 27. marca 2006 č. Xo 3/2006 a následne preskúmané súdom na základe žalôb podľa § 248 a nasl. OSP v konaniach vedených na Krajskom súde v P. pod sp. zn. 1S/104/2006 a 1S/106/2006, pričom v oboch veciach boli žaloby právoplatne zamietnuté.

S námietkou navrhovateľov, že rozhodnutie bývalého Okresného úradu v P. zo 14. apríla 1999 OPPaLH č. 99/92-13/SI nie je právoplatné, sa krajský súd vyporiadal poukazom na skutočnosť, že súd v konaní podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nebol oprávnený uvedené rozhodnutie preskúmať. Pokiaľ sa navrhovateľ 3/ vo svojom písomnom podaní z 03. novembra 2009 odvolával na § 245 ods. 1 OSP, zrejme, podľa názoru krajského súdu, opomenul, že toto ustanovenie sa nachádza v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku upravujúcej konanie o žalobách, pričom súd v tomto konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne z 30. augusta 2009 č. V-4106/2005-V postupoval podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, t. j. ustanovení paragrafov 250l až 250s OSP. Navyše, rozhodnutie bývalého Okresného úradu v P. zo 14. apríla 1999 OPPaLH č. 99/92-13/SI nie je takým rozhodnutím, aké má na mysli ustanovenie § 245 ods. 1 OSP.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP, pričom účastníkom ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ 3/ a žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že preskúmané

rozhodnutie odporkyne sa zrušuje a vec sa jej vracia na ďalšie konanie. Namietal, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, keď krajský súd založil svoje rozhodnutie na vyjadreniach odporkyne bez toho, aby sa právne vypořiadal s argumentáciou navrhovateľa 3/ obsiahnutou v odvolaní (zrejme ide o žalobu) a v podaní z 03. novembra 2009 (doručené súdu 04. novembra 2009). Navrhovateľ 3/ sa preto tiež odvolal na tvrdenia uvedené v jeho skorších podaniach, pričom poukázal tiež na to, že krajský súd nemal voči ich relevantnosti žiadne výhrady.

Podľa názoru navrhovateľa 3/ sú všetky rozhodnutia vydané v konaní vedenom na terajšom Obvodnom pozemkovom úrade v P. pod sp. zn. OPPaLH 99/92 nezákonné, správny orgán v danom konaní svojím postupom podstatne porušil ustanovenia správneho poriadku, a preto o nich nemožno prezumovať ako o správnych. Ide totiž, ako tvrdí navrhovateľ 3/, o ničotné správne akty (tzv. paakty). Z takéhoto nezákonného rozhodnutia vychádzal aj prvostupňový správny orgán, keď zrušil zápis vlastníckeho práva k pozemku parc. č. K.X., zapísanej na LV č. X. v k. ú. S., na základe čoho bolo následne vydané rozhodnutie Správy katastra v P. z 05. decembra 2005 č. X-72/2005-Ta.

Navrhovateľ 3/ následne uviedol tri základné dôvody, ktoré zakladajú pochybenie odporkyne, resp. prvostupňového správneho orgánu spočívajúce v tom, že preskúmané rozhodnutie založili na rozhodnutí okresného úradu, OPPaLH zo 14. apríla 1999 č. 99/92-13/SI. Po prvé, navrhovateľ 3/ poukázal na skutočnosť, že okresný úrad v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozhodol o reštitučných nárokoch bez toho, že by tieto boli riadne uplatnené. Po druhé, navrhovateľ 3/ namietol, že podkladové rozhodnutie, o ktoré odporkyňa oprela svoje závery, nebolo oprávneným osobám riadne doručené, a teda trpí nedostatkom spočívajúcim v jeho nesprístupnení, z dôvodu ktorého nemohli oprávnené osoby využiť zákonnú možnosť napadnúť ho. Paragraf 244 OSP, ako argumentuje ďalej navrhovateľ 3/, pripúšťa len prieskum riadne vydaných a doručených rozhodnutí správnych orgánov, na preskúmanie paaktu, ktorým dotknuté podkladové rozhodnutie vydané okresným úradom je, takýto postup neexistuje. Napokon navrhovateľ 3/, vychádzajúc zo skutočnosti, že dané rozhodnutie nebolo doručované oprávneným osobám, a teda sa nemohlo stať právoplatným a vykonateľným, namietol, že právni nástupcovia podielnikov pozemkového spoločenstva Urbár Š. zobrali návrhy na začatie konania späť, hoci ich nepodali, a žiadali konanie zastaviť podľa § 30 ods. 1 písm. b/ Správneho poriadku. Navrhovateľ 3/ predložiaci tieto podania súdu namietal, že žiadne ustanovenie Správneho poriadku neumožňuje oprávneným osobám zrušiť právoplatné rozhodnutie správneho orgánu

v konaní, ktoré správny orgán začal bez toho, aby ten, kto je jeho účastníkom podal návrh na začatie takéhoto konania, pričom sa nejedná o konanie, ktoré možno začať i bez návrhu.

Navrhovateľ 3/ preto namieta postup okresného úradu a následne aj orgánov katastra ako hrubý, nezákonný a porušujúci viaceré ustanovení Správneho poriadku. Zopakoval, že rozhodnutie Okresného úradu OPPaLH č. 99/92-13/SI zo 14. apríla 1999 je podľa jeho názoru aktom nulitným, pričom krajský súd na túto skutočnosť neprihliadol z úradnej povinnosti a ani sa rozhodnutím nezaoberal, nezabezpečil si príslušný spis ako dôkazový materiál, čím navrhovateľovi odňal možnosť konať pred súdom. Žiadal preto, aby súd ako predbežnú otázku skúmal zákonnosť prv urobeného rozhodnutia Okresného úradu OPPaLH č. 99/92-13/SI zo 14. apríla 1999, pretože nejde o rozhodnutie samostatne preskúmateľné, ale je podkladom pre vydanie preskúmaného rozhodnutia odporkyne, pričom dôvody jeho nezákonnosti sú takej povahy, že odôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia odporkyne z 30. augusta 2006 č. V 4106/2006-V.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa 3/ zotrvala na právnom názore vyslovenom v jej rozhodnutí a žiadala rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Navrhovateľ 1/ sa pripojil k odvolaniu navrhovateľa 3/ a žiadal, aby mu najvyšší súd v plnom rozsahu vyhovel. Poukázal na to, že obec Š. bola až do 15. februára 1970 samostatnou obcou, pričom v nej nikdy jednotné roľnícke družstvo nevzniklo, a teda nemohlo dôjsť k zápisu vlastníckych práv k nehnuteľnému majetku uvedenému v § 2 zákona č. 81/1949 Zb. na jednotné družstvo (§ 4 ods. 3 zákona č. 81/1949 Zb.). Okresný úrad v P. – odbor OPPaLH, odvolávajúci sa v rozhodnutí zo 14. apríla 1999 č. 99/92-13/SI práve na túto skutočnosť, vydal predmetné rozhodnutie bez toho, že by ju riadne skúmal. Toto rozhodnutie považuje navrhovateľ 1/ za nezákonné, pretože nebola daná povinnosť vydať dotknuté pozemky pôvodným vlastníkom (Urbárski gazdovia obce Š.), pretože nebola naplnená podmienka prechodu týchto nehnuteľností na štát zo zákona. Aj z tohto dôvodu ostali v pzkn. záp. č. X., k. ú. Š. ako vlastníci zapísaní „Urbárski gazdovia obce Š.“ a následne bolo vlastnícke právo zapísané v prospech ich právnych nástupcov na LV č. X. v kat. úz. S.. Právni nástupcovia urbárskeho spoločenstva Š. boli a aj naďalej sú, a to nepretržite, právoplatnými vlastníkmi sporných nehnuteľností. Keďže teda JRD nevzniklo, ich vlastnícke právo ostalo zachované. Navrhovateľ 1/ tiež poukázal na to, že dôkazy o týchto skutočnostiach sa nachádzajú v spise vo veci vedenej na Okresnom súde P. pod sp. zn. 13C/141/2005.

Účastník 11/ I. D. sa vo svojom písomnom vyjadrení stotožnil s právnym názorom navrhovateľa (bez označenia), považujúc rozhodnutie prvostupňového súdu za nesprávne. Poukázal na povinnosť súdu zaoberať sa aj námietkami účastníkov konania, najmä ak smerujú voči porušovaniu ľudských práv a slobôd. Uviedol, že všetci účastníci konania sa vyjadrili k zavádzajúcemu rozhodnutiu okresného úradu OPPaLH č. 99/92-13/SI zo 14. apríla 1999, ktoré podľa jeho názoru nemá oporu v zákone a je plne nepravdivých údajov. Nikto z dotknutých účastníkov nežiadal o reštitúciu, pričom rozhodnutie po dobu šiestich rokov od jeho vydania nebolo doručené a ani inak dostupné účastníkom konania. Napriek tomu sa všetky rozhodnutia správnych orgánov, ako aj súdu, opierajú len o toto konkrétne rozhodnutie, čím dochádza k ohrozeniu práv a právom chránených záujmov účastníkov konania.

Ostatní účastníci odvolací návrh nepodali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§250ja ods. 2 veta prvá OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP), a dospel k záveru, že pre potvrdenie rozhodnutia odporkyne neboli dané zákonné dôvody a že odvolanie navrhovateľa 3/ je dôvodné.

Súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP). Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 244 ods. 3 OSP).

Súd postupuje podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov (§ 250l ods. 1 OSP).

Proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na vklad možno podať odvolanie. Odvolanie sa podáva na správe katastra, ktorá rozhodnutie vydala, v lehote 30 dní odo dňa jeho

doručenia. Ak správa katastra podanému odvolaniu nevyhovie v celom rozsahu, o odvolaní rozhodne súd (§ 31 ods. 7 veta druhá a tretia katastrálneho zákona).

Základným cieľom, respektíve poslaním konania v správnom súdnictve je preskúmať „zákonnosť“ rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu, ale len preskúmať „zákonnosť“ ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Správny súd teda nie je súdom „skutkovým“, ale je súdom, ktorý posudzuje výlučne právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy. Rozhodnutie správneho súdu je výsledkom preskúmavania zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Správny súd nie je správnu inštanciou a nerozhoduje vo veci samej.

Predmetom preskúmavania správnymi súdmi v predmetnej veci je rozhodnutie správy katastra o zamietnutí návrhu na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Dôvodom zamietavého výroku preskúmaného rozhodnutia je zistenie odporkyne, že predávajúci podľa kúpnej zmluvy z 10. augusta 2005, spísanej formou notárskej zápisnice na Notárskom úrade notára JUDr. V. Č., K.P., č. N X., Nz X., NCRIs X., nie sú vlastníckmi prevádzaných nehnuteľností, a teda nie sú osobami oprávnenými s nehnuteľnosťami takto nakladať, ku ktorému dospela postupom podľa § 31 ods. 1 veta druhá zákona č. 162/1995 Z. z. („katastrálny zákon“). Podľa tohto ustanovenia pri rozhodovaní o vklade prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Touto skutkovou okolnosťou bola v zmysle odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia existencia rozhodnutia Správy katastra P. z 05. decembra 2006 č. X 72/2005-Ta (potvrdené rozhodnutím Katastrálneho úradu v P. z 27.03.2006 č. Xo 3/2006), ktorým bola v katastri nehnuteľností vykonaná oprava chyby v katastrálnom operáte spočívajúca v subjekte vlastníka predmetných nehnuteľností. Kataster v tomto konaní o oprave chyby katastrálneho operátu vychádzal z existencie rozhodnutia vydaného Okresným úradom v P., odbor PP a LH, zo 14. apríla 1999 č. OPPaLH 99/92-13/Sl, v zmysle ktorého nebol predmetný pozemok vydaný oprávneným osobám, resp. ich právnym nástupcom, ale bola im vyplatená finančná náhrada, čo správny orgán zistil na základe potvrdenia Fondu národného majetku z 25. októbra 2005, č. 2503/05/Ro-28.

Navrhovateľ 3/, ku ktorému sa pripojili aj viacerí ďalší účastníci konania, v odvolaní voči preskúmanému rozhodnutiu odporkyne, ako aj v žalobe, resp. odvolaní voči rozsudku

krajského súdu, viackrát namietali zákonnosť rozhodnutia Okresným úradom v P., odbor PP a LH, zo 14. apríla 1999 č. OPPaLH 99/92-13/Sl, ktoré bolo podkladom pre opravu chýb v katastrálnom operáte v konaní vedenom Správou katastra P. pod č. X 72/2005-Ta. Poukázal tiež na skutočnosť, že Mesto P. podalo na Okresnom súde P. tiež žalobu o určenie vlastníctva k predmetným pozemkov, pričom ako žalovaní vystupujú účastníci 1/ - 66/.

Opravou údajov katastra podľa ustanovenia § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona nemožno riešiť spor o vlastníctvo. Rozhodnutie vydané podľa citovaného ustanovenia nemá hmotnoprávne, ale len evidenčné účinky, samo o sebe nerieši konečným spôsobom otázku, kto je vlastníkom nehnuteľností, resp. kto má vecné právo k nehnuteľnosti. Navyše všetky údaje o právnych vzťahoch k nehnuteľnosti zapísané v katastri na základe rozhodnutia orgánu štátnej správy by mali byť zapísané na základe záznamu podľa § 34 a nasl. katastrálneho zákona. Oprava chýb v katastrálnom operáte (§ 59 katastrálneho zákona) v tomto prípade prichádza do úvahy len pre prípad už zapísaných údajov na základe daného rozhodnutia, ktoré však boli zapísané nesprávne. Najvyšší súd v tomto konaní však nie je oprávnený preskúmať zákonnosť rozhodnutia Správy katastra P. z 05. decembra 2006 č. X 72/2005-Ta. Je však jeho povinnosťou preskúmať postup odporkyne v konaní V 4106/2005-V vrátane toho, ako sa s existenciou tohto rozhodnutia vypořádala v kontexte ďalších skutočností, ktoré v konaní boli uvedené.

Odporkyňa je ako správny orgán pri svojom konaní a rozhodovaní viazaná zásadami správneho konania zakotvených v zákone č. 71/1967 Zb. o správnom konaní („správny poriadok“) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) ako všeobecným právnym predpisom upravujúcim správne konanie, použitie ktorého katastrálny zákon pre konanie o vklade vlastníckeho práva nevylučuje. V ich intenciách je správny orgán povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 1 a 2 správneho poriadku).

Povinnosť presného a úplného zistenia skutočného stavu veci je v prípade konania o vklade práv k nehnuteľnostiam, ale aj konania o zázname, či oprave chyby v katastrálnom operáte o to striktniejšia, že katastrálny úrad v nich môže podstatným spôsobom zasiahnuť

do ústavných práv na ochranu vlastníctva (čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky) dotknutých subjektov.

Odporkyňa bola povinná rozhodnúť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi a na základe spoľahlivo zisteného stavu veci (§ 46 správneho poriadku) a v odôvodnení svojho rozhodnutia uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bola vedená pri hodnotení dôkazov, ako použila správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia (§ 47 ods. 3 správneho poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že preskúvané rozhodnutie odporkyne je nepreskúmateľné pre rozpor s § 46 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku spočívajúci v neúplnosti administratívneho spisu a v nedostatku dôvodov a nezrozumiteľnosti. Najvyšší súd preto ani nemohol kvalifikovane posúdiť všetky námietky navrhovateľa 3/ uvedené v jeho odvolaní voči rozsudku krajského súdu.

Podľa názoru najvyššieho súdu totiž odporkyňa v predmetnej veci nepostupovala v intenciách citovaných právnych noriem a je namieste konštatovať, že skutočný stav veci nezistila presne a úplne. Skutočnosti uvedené v odôvodnení preskúvaného rozhodnutia sú síce v spojitosti s rozhodnutiami a listinami obsiahnutými v administratívnom spise, avšak zo žiadneho z nich nevyplýva, ktorý subjekt, respektíve ktoré subjekty sú vlastníkami predmetných nehnuteľností. Zo spisového materiálu správneho orgánu nevyplývajú skutočnosti, na základe ktorých správny orgán vyvodil právny záver, že predávajúci podľa kúpnej zmluvy z 10. augusta 2006 neboli oprávnení previesť na navrhovateľa 3/ ako kupujúceho vlastnícke právo v príslušnom spoluvlastníckom podiele k predmetným nehnuteľnostiam. Odporkyňa si bez ďalšieho osvojila skutočnosti obsiahnuté v rozhodnutiach Správy katastra P. z 05. decembra 2005 č. X 72/2005, Katastrálneho úradu v P. z 27. marca 2006 č. Xo 3/2006 a Okresného úradu v P., odbor PP a LH zo 14. apríla 1999 č. OPPaLH 99/92-13/Sl a nerefletovala ani námietky účastníkov vkladového konania V 4106/2005-V. Najmä však odporkyňa pochybila, keď nevzala na vedomie neskončené súdne konanie o určenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, ktoré je právnym prostriedkom k dosiahnutiu zmeny zápisov v katastru nehnuteľností tak, aby zápisy zodpovedali právnemu stavu. V administratívnom spise sa pritom nachádza žaloba podľa § 80 písm. c/ OSP, ktorou sa Mesto P. v občianskoprávnom konaní domáha určenia, že je vlastníkom predmetných

nehnuteľností. Povinnosťou odporkyne bolo s ohľadom na túto skutočnosť postupovať podľa § 31a písm. a/ katastrálneho zákona a konanie prerušiť do právoplatného skončenia súdneho konania.

Pokiaľ teda krajský súd rozhodnutie odporcu ako vecne a právne správne potvrdil, rozhodol podľa názoru najvyšší súd v rozpore so zákonom. Z uvedeného dôvodu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 250ja ods. 3 veta prvá OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP rozsudok Krajského súdu v P. zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie zrušil a vrátil odporkyňu na ďalšie konanie.

Úlohou odporkyne v ďalšom konaní bude, postupujúc v intenciách názoru vysloveného v tomto rozsudku, vypořadať sa s námietkami navrhovateľa 3/ ako aj ďalších účastníkov konania, a to aj s prihliadnutím na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na rozhodnutie o povolení vkladu, respektíve zamietnutí návrhu na vklad, ktoré tu budú v čase rozhodnutia. Odporkyňa je, samozrejme, povinná tieto skutočnosti a spôsoby, akým sa s nimi vypořadala, jasne, presne a presvedčivo uviesť v odôvodnení svojho rozhodnutia.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a priznal v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľke v 3. rade ich náhradu vo výške 475,55 eura. Táto pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia JUDr. J. G., advokátom so sídlom v P., Ul. Floriánovej 2, a to podľa vyčíslenia predloženého súdu 16. marca 2011 za tri úkony právnej služby – prevzatie a príprava zastúpenia (01. septembra 2009) vo výške 115,90 eura, účasť na pojednávaní (06. novembra 2009) vo výške 115,90 eura a porada s klientom (07. novembra 2009) rovnako vo výške 115,90 eura, 3 x režijný paušál á 6,95 eura, t. j. spolu 368,55 eura plus daň z pridanej hodnoty (§ 11 ods. 4, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom od 01.06.2010). Daň z pridanej hodnoty, ktorú si právny zástupca JUDr. J. G. uplatnil, Najvyšší súd Slovenskej republiky priznal vo výške 20 % v súlade s § 85j ods. 1 a § 19 ods. 3 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty. Celkovo teda navrhovateľovi 3/ prislúcha náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 442,26 eura, ku ktorej sa prirátava náhrada za zaplatený súdny poplatok za odvolanie vo výške 33 eura. Náhradu trov konania zaplatí odporkyňa na účet advokáta v súlade s § 149 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

JUDr. J. K., advokát so sídlom v S., ktorý navrhovateľa 3/ zastupoval v odvolacom konaní si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Navrhovateľom v 1. a 2. rade ako aj účastníkom konania v 1. až 66. rade náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si túto neuplatnili a ani im trovy odvolacieho konania nevznikli (§ 151 ods. 1 a 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na § 2 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov („zákon o súdnych poplatkoch“) upozorňuje krajský súd na pochybenie pri vyrubení súdneho poplatku za odvolanie, kedy povinnosť jeho zaplataenia uložil nielen odvolateľovi (navrhovateľ 3/), ale všetkým navrhovateľom spoločne a nerozdielne, hoci odvolanie podal len jeden z nich. Následne bol súdny poplatok zaplatený aj navrhovateľom 1/, ktorý nie je osobou, ktorá podala odvolanie, a teda nie je v zmysle § 2 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch poplatníkom v tomto odvolacom konaní. Krajský súd v P. preto ako súd príslušný (§ 11 ods. 1 veta štvrtá a § 9 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch) rozhodne o vrátení súdneho poplatku podľa § 11 ods. 1 veta prvá zákona o súdnych poplatkoch.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 24. marca 2011

**JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:

P. Slezáková